

Lysistrate

Prologos

- [1] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εἴ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
[2] ἢ 'ς Πανὸς ἢ πὶ Κωλιάδ' ἢ 'ς Γενετυλλίδος,
[3] οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
[4] νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή·
[5] πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἦδ' ἐξέρχεται.
[6] χαῖρ' ὦ Καλονίκη.
- [6b] [Καλονίκη]: καὶ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη.
[7] τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ' ὦ τέκνον.
[8] οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
[9] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὦ Καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
[10] καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
[11] ὅτι παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
[12] εἶναι πανοῦργοι—
- [12b] [Καλονίκη]: καὶ γὰρ ἐσμεν νῆ Δία.
[13] [Λυσιστράτη]: εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
[14] βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φάουλου πράγματος,
[15] εὐδουσι κούχ' ἤκουσιν.
- [15b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ὦ φιλτάτη
[16] ἤξουσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.
[17] ἢ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
[18] ἢ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἢ δὲ παιδίον
[19] κατέκλινεν, ἢ δ' ἔλουσεν, ἢ δ' ἐψώμισεν.
[20] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἕτερά τ' ἦν τῶνδε προὔργιαίτερα
[21] αὐταῖς.
- [21b] [Καλονίκη]: τί δ' ἐστὶν ὦ φίλη Λυσιστράτη,
[22] ἐφ' ὃ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
[23] τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι;
- [23b] [Λυσιστράτη]: μέγα.
[23c] [Καλονίκη]: μῶν καὶ παχύ;
[24] [Λυσιστράτη]: καὶ νῆ Δία παχύ.
- [24b] [Καλονίκη]: κᾶτα πῶς οὐχ ἤκομεν;
[25] [Λυσιστράτη]: οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
[26] ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον
[27] πολλαῖσιν τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
[28] [Καλονίκη]: ἦ πού τι λεπτὸν ἐστὶ τούρριπτασμένον.
[29] [Λυσιστράτη]: οὕτω γε λεπτὸν ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
[30] ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστὶν ἡ σωτηρία.
[31] [Καλονίκη]: ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γ' ὥχεϊτ' ἄρα.
[32] [Λυσιστράτη]: ὥς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
[33] ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους—
[34] [Καλονίκη]: βέλτιστα τοῖνον μηκέτ' εἶναι νῆ Δία.
[35] [Λυσιστράτη]: Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.
[36] [Καλονίκη]: μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγγέλεις.
[37] [Λυσιστράτη]: περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
[38] τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
[39] ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε
[40] αἱ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἱ τε Πελοποννησίων

- [41] ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
- [42] [Καλονίκη]: τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίαιτο
- [43] ἢ λαμπρόν, αἷ καθήμεθ' ἐξηνητισμέναι,
- [44] κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
- [45] καὶ Κιμμερικ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;
- [46] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κᾶσθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ,
- [47] τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαῖ περιβαρίδες
- [48] χῆγγουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτῶνια.
- [49] [Καλονίκη]: τίνα δὴ τρόπον ποθ';
- [49b] [Λυσιστράτη]: ὥστε τῶν νῦν μηδένα
- [50] ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἄρεσθαι δόρυ—
- [51] [Καλονίκη]: κροκωτὸν ἄρα νῆ τῷ θεῷ ἔγω βάψομαι.
- [52] [Λυσιστράτη]: μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν—
- [52b] [Καλονίκη]: Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι.
- [53] [Λυσιστράτη]: μηδὲ ξιφίδιον.
- [53b] [Καλονίκη]: κτήσομαι περιβαρίδας.
- [54] [Λυσιστράτη]: ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
- [55] [Καλονίκη]: οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἦκειν πάλαι.
- [56] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὧ μέλ' ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς,
- [57] ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
- [58] ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
- [59] οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος.
- [59b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
- [60] ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθρῃαι.
- [61] [Λυσιστράτη]: οὐδ' ἄς προσεδόκων κάλογιζόμην ἐγὼ
- [62] πρῶτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
- [63] γυναῖκας, οὐχ ἦκουσιν.
- [63b] [Καλονίκη]: ἡ γοῦν Θεογένους
- [64] ὥς δεῦρ' ἰοῦσα θοὺκάταιον ἦρετο.
das|Oukation
- [65] ἀτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρχονται τινες.
- [66] αἰδί θ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ ἰοῦ,
- [67] πόθεν εἰσίν;
- [67b] [Λυσιστράτη]: Ἀναγυρουντόθεν.
- [67c] [Καλονίκη]: νῆ τὸν Δία·
- [68] ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινήσθαι δοκεῖ.
- [69] [Μυρρίνη]: μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὧ Λυσιστράτη;
- [70] τί φῆς; τί σιγᾷς;
- [70b] [Λυσιστράτη]: οὐ σ' ἐπαινῶ Μυρρίνη
- [71] ἦκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
- [72] [Μυρρίνη]: μόλις γὰρ ἠὔρον ἐν σκότῳ τὸ ζῶνιον.
- [73] ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
- [74] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὔνεκα
- [75] τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
- [76] γυναῖκας ἐλθεῖν.
- [76b] [Μυρρίνη]: πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
- [77] ἦδὲ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέρχεται.
- [78] [Λυσιστράτη]: ὧ φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῖ.
- [79] οἶον τὸ κάλλος γλυκυτάτη σου φαίνεται.
- [80] ὥς δ' εὐχροεῖς, ὥς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
- [81] κἄν ταῦρον ἄγχοις.
- [81b] [Λαμπιτῶ]: μάλα γ' οἶῶ ναιὶ τῷ σιώ·

- [82] γυμνάδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.
- [83] [Καλονίκη]: ὥς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.
- [84] [Λαμπιτώ]: ἄπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.
- [85] [Λυσιστράτη]: ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα;
- [86] [Λαμπιτώ]: πρέσβειρά τοι ναὶ τῷ σιῷ Βοιωτία
- [87] ἔκει ποθ' ὕμέ.
- [87b] [Μυρρίνη]: νῆ μὰ Δία Βοιωτία,
- [88] καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδῖον.
- [88b] [Καλονίκη]: καὶ νῆ Δία
- [89] κομψότατα τὴν βληχῷ γε παρατετιλμένη.
- [90] [Λυσιστράτη]: τίς δ' ἡτέρα παῖς;
- [90b] [Λαμπιτώ]: χαῖα ναὶ τῷ σιῷ,
- [91] Κορινθία δ' αὔ.
- [91b] [Καλονίκη]: χαῖα νῆ τὸν Δία
- [92] δήλη 'στὶν οὔσα ταυταγὶ τάντευθενί.
- [93] [Λαμπιτώ]: τίς δ' αὔ ξυναλῖαξε τόνδε τὸν στόλον
- [94] τὸν τᾶν γυναικῶν;
- [94b] [Λυσιστράτη]: ἦδ' ἐγώ.
- [94c] [Λαμπιτώ]: μύσιδδὲ τοι
- [95] ὅ τι λῆς ποθ' ἄμέ.
- [95b] [Καλονίκη]: νῆ Δί' ὦ φίλη γύναι,
- [96] λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἐστὶ σοι.
- [97] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἂν ἤδη. πρὶν λέγειν δ', ὕμᾶς τοδὶ
- [98] ἐπερήσομαί τι μικρόν.
- [98b] [Καλονίκη]: ὅ τι βούλει γε σύ.
- [99] [Λυσιστράτη]: τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
- [100] ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
- [101] πάσαισιν ὕμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνὴρ.
- [102] [Καλονίκη]: ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὦ τάλαν
- [103] ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὐκράτη.
- [104] [Μυρρίνη]: ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐπτα μῆνας ἐν Πύλῳ.
- [105] [Λαμπιτώ]: ὁ δ' ἐμός γὰρ καὶ κ' ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλση ποκά,
- [106] πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
- [107] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
- [108] ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
- [109] οὐκ εἶδον οὐδ' ὀλισβον ὀκτωδάκτυλον,
- [110] ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.
- [111] ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγώ,
- [112] μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;
- [112b] [Καλονίκη]: νῆ τῷ θεῷ·
- [113] ἔγωγ' ἂν οὖν κἂν εἴ με χρεῖη τοῦγκυκλον
- [114] τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
- [115] [Μυρρίνη]: ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν ὥσπερ εἰ ψῆτταν δοκῶ
- [116] δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θῆμισυ.
- [117] [Λαμπιτώ]: ἐγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταύγετόν γ' ἄνω
- [118] ἔλσοιμ' ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
- [119] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἂν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
- [120] ἡμῖν γὰρ ὦ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν
- [121] ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
- [122] ἀφεκτέ' ἐστὶ—
- [122b] [Καλονίκη]: τοῦ; φράσον.
- [122c] [Λυσιστράτη]: ποιήσετ' οὖν;

- [123] [Καλονίκη]: ποιήσομεν, κἄν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.
- [124] [Λυσιστράτη]: ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους.
- [125] τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε;
- [126] αὐται τί μοιμουᾶτε κἄνανεύετε;
- [127] τί χρώς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
- [128] ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
- [129] [Καλονίκη]: οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
- [130] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
- [131] [Λυσιστράτη]: ταυτὶ σὺ λέγεις ὧ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
- [132] ἐφησθα σαυτῆς κἄν παρατεμεῖν θῆμισυ.
- [133] [Καλονίκη]: ἄλλ' ἄλλ' ὃ τι βούλει· κἄν με χρῆ διὰ τοῦ πυρός
- [134] ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
- [135] οὐδὲν γὰρ οἶον ὧ φίλη Λυσιστράτη.
- [136] [Λυσιστράτη]: τί δαὶ σύ;
- [136b] [Ἄλλη]: κάγῳ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
- [137] [Λυσιστράτη]: ὧ παγκατάπυγον θῆμέτερον ἅπαν γένος,
- [138] οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαί.
- [139] οὐδὲν γὰρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
- [140] ἀλλ' ὧ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένη
- [141] μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἂν,
- [142] ξυμψήφισαί μοι.
- [142b] [Λαμπιτώ]: χαλεπὰ μὲν ναὶ τῷ σιῷ
- [143] γυναϊκᾶς ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
- [144] ὅμως γὰρ μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
- [145] [Λυσιστράτη]: ὧ φιλότατη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
- [146] [Καλονίκη]: εἰ δ' ὥς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις,
- [147] ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογὶ
- [148] γένοιτ' ἂν εἰρήνη;
- [148b] [Λυσιστράτη]: πολύ γε νῆ τῷ θεῷ.
- [149] εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι,
- [150] κἄν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς Ἀμοργίνοις
- [151] γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμέναι,
- [152] στύοιντο δ' ἄνδρες κάπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,
- [153] ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
- [154] σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
- [155] [Λαμπιτώ]: ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα
- [156] γυμναῖς παραῖδων ἐξέβαλ', οἶῳ, τὸ ξίφος.
- [157] [Καλονίκη]: τί δ' ἦν ἀφιώσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὧ μέλε;
- [158] [Λυσιστράτη]: τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
- [159] [Καλονίκη]: φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
- [160] ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
- [161] ἔλκωσιν ἡμᾶς;
- [161b] [Λυσιστράτη]: ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
- [162] [Καλονίκη]: ἐὰν δὲ τύπτωσιν;
- [162b] [Λυσιστράτη]: παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.
- [163] οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
- [164] κἄλλως ὀδυνᾷν χρή· κάμει ταχέως πάνυ
- [165] ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
- [166] ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
- [167] [Καλονίκη]: εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χήμιν ξυνδοκεῖ.
- [168] [Λαμπιτώ]: καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς πείσομες
- [169] παντᾷ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·

[170] τὸν τῶν Ἀσσαναίων γὰρ μὰν ῥύαχετον
 [171] πᾶς κά τις ἀμπεῖσειεν αὐτὸν μὴ πλαδοιῆν;
 [172] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
 [173] [Λαμπιτώ]: οὐχ ἄς πόδας κ' ἔχωντι ταῖς τριήρεσιν,
 [174] καὶ τῶργύριον τῶβυσσον ἢ παρ' τᾶς σιῶ.
 [175] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον·
 [176] καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
 [177] ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
 [178] ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
 [179] θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
 [180] [Λαμπιτώ]: παντὶ κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις καλῶς.
 [181] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστ' ὦ Λαμπιτοῖ
 [182] ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχη;
 [183] [Λαμπιτώ]: πάρφαινε μὰν τὸν ὄρκον, ὡς ὁμιόμεθα.
 [184] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
 [185] θῆς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
 [186] καὶ μοι δότω τὰ τόμιά τις.
 [186b] [Καλονίκη]: Λυσιστράτη
 [187] τίν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;
 [187b] [Λυσιστράτη]: ὄντινα;
 [188] εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,
 [189] μηλοσφαγούσας.
 [189b] [Καλονίκη]: μὴ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη
 [190] εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι.
 [191] [Λυσιστράτη]: τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὄρκος;
 [191b] [Καλονίκη]: εἰ λευκὸν ποθεν
 [192] ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
 [193] [Λυσιστράτη]: ποῖ λευκὸν ἵππον;
 [193b] [Καλονίκη]: ἀλλὰ πῶς ὁμούμεθα
 [194] ἡμεῖς;
 [194b] [Λυσιστράτη]: ἐγὼ σοι νῆ Δί', ἣν βούλῃ, φράσω.
 [195] θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
 [196] μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον
 [197] ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
 [198] [Λαμπιτώ]: φεῦ δᾶ τὸν ὄρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
 [199] [Λυσιστράτη]: φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
 [200] [Μυρρίνη]: ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμεὼν ὅσος.
 [201] [Καλονίκη]: ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἤσθειν λαβὼν.
 [202] [Λυσιστράτη]: καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
 [203] δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
 [204] τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενῆς.
 [205] [Καλονίκη]: εὐχρῶν γε θαῖμα κάποπτίζει καλῶς.
 [206] [Λαμπιτώ]: καὶ μὰν ποτόδδαι γ' ἄδὸ ναὶ τὸν Κάστορα.
 [207] [Μυρρίνη]: ἔατε πρώτην μ' ὦ γυναῖκες ὁμνῦναι.
 [208] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἔάν γε μὴ λάχῃς.
 [209] [Λυσιστράτη]: λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὦ Λαμπιτοῖ·
 [210] λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω·
 [211] ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταῦτα κάμπεδώσετε.
 [212] οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ—
 [213] [Καλονίκη]: οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ—
 [214] [Λυσιστράτη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκῶς. λέγε.
 [215] [Καλονίκη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκῶς. παπαῖ

- [216] ὑπολύεται μου τὰ γόνατ' ὦ Λυσιστράτη.
- [217] [Λυσιστράτη]: οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
- [218] [Καλονίκη]: οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
- [219] [Λυσιστράτη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —
- [220] [Καλονίκη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —
- [221] [Λυσιστράτη]: ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
- [222] [Καλονίκη]: ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
- [223] [Λυσιστράτη]: κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τῶμῳ πείσομαι.
- [224] [Καλονίκη]: κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τῶμῳ πείσομαι.
- [225] [Λυσιστράτη]: ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζεται βίᾱ, —
- [226] [Καλονίκη]: ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζεται βίᾱ, —
- [227] [Λυσιστράτη]: κακῶς παρέξω κούχῃ προσκινήσομαι.
- [228] [Καλονίκη]: κακῶς παρέξω κούχῃ προσκινήσομαι.
- [229] [Λυσιστράτη]: οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὴν Περσικά.
- [230] [Καλονίκη]: οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὴν Περσικά.
- [231] [Λυσιστράτη]: οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
- [232] [Καλονίκη]: οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
- [233] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
- [234] [Καλονίκη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
- [235] [Λυσιστράτη]: εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.
- [236] [Καλονίκη]: εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.
- [237] [Λυσιστράτη]: συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;
- [237b] [Πᾶσαι]: νῆ Δία.
- [238] [Λυσιστράτη]: φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε.
- [238b] [Καλονίκη]: τὸ μέρος γ' ὦ φίλη,
- [239] ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.
- [240] [Λαμπιῶ]: τίς ὠλολυγὰ;
- [240b] [Λυσιστράτη]: τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ 'λεγον·
- [241] αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
- [242] ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ' ὦ Λαμπιτοῖ
- [243] σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὁμῶν εὖ τίθει,
- [244] τασδί δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
- [245] ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
- [246] ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοὺς.
- [247] [Καλονίκη]: οὐκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἶει
- [248] τοὺς ἄνδρας εὐθύς;
- [248b] [Λυσιστράτη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
- [249] οὐ γὰρ τοσαύτας οὐτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
- [250] ἥξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
- [251] ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
- [252] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ'· ἄλλως γὰρ ἂν
- [253] ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαιφαγεῖς κεκλήμεθ' ἂν.

Parodos

- [254] [Χορὸς Γερόντων]: χώρει Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς
- [255] κορμοῦ τοσοῦτον ἴσος βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας.

Strophe 1

[256] [Χορὸς Γερόντων]: ἧ πόλλ' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
[259] ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ' ὦ Στρυμόδωρ' ἀκοῦσαι
[260] γυναικας, ὃς ἐβόσκομεν
[261] κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
[262] κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
[263] κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὴν λαβεῖν
[264] μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισι
[265] τὰ προπύλαια πακτοῦν;
[266] ἀλλ' ὥς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὦ Φιλοῦργε,
[267] ὅπως ἄν, αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
[268] ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
[269] μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
[270] πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.

Antistrophe 1

[273] [Χορὸς Γερόντων]: οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται·
[274] ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
[275] ἀπῆθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
[276] ὅμως Λακωνικὸν πνέων
[277] ὥχετο θῶπλα παραδοὺς ἐμοί,
[278] σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
[279] πινῶν ρυπῶν ἀπαράτιλτος,
[280] ἔξ ἐτῶν ἄλουτος.

Tetrameter

[281] [Χορὸς Γερόντων]: οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὠμῶς
[282] ἐφ' ἐπτακάδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
[283] τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
[284] ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρῶν τολμήματος τοσοῦτου;
[285] μή νυν ἔτ' ἐν τῇ τετραπόλει τοῦμὸν τροπαῖον εἴη.

Strophe 2

[286] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
[287] λοιπὸν ἐστι χωρίον
[288] τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἷ σπουδὴν ἔχω·
[289] χῶπως ποτ' ἐξαμπερεύσομεν
[290] τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου.
[291] ὥς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπώκατον·
[292] ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
[293] καὶ τὸ πῦρ φουσητέον,
[294] μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
[295] φῦ φῦ.
[295a] ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.

Antistrophe 2

[296] [Χορὸς Γερόντων]: ὥς δεινὸν ὤναξ Ἡράκλεις
[297] προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
[298] ὥσπερ κύων λυττῶσα τῷφθαλμῷ δάκνει·
[299] κᾶστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ
[300] τοῦτο πάση μηχανῇ.
[301] οὐ γὰρ ἄν ποθ' ὦδ' ὁδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
[302] σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν
[303] καὶ βοήθει τῇ θεῷ.
[304] ἢ πότ' αὐτῇ μάλλον ἢ νῦν ὦ Λάχης ἀρήξομεν;
[305] φῦ φῦ.
[305a] ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.

Tetrameter

[306] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ.
[307] οὔκουν ἄν, εἰ τῷ μὲν ξύλῳ θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
[308] τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες
[309] ἄψαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
[310] κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
[311] ἐμπιμπράναι χρή τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
[312] θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ.
[313] τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;
[314] ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαιται.
[315] σὸν δ' ἔργον ἐστὶν ὦ χύτρα τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν,
[316] τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρῶτιστ' ἐμοὶ προσοίσεις.
[317] δέσποινα Νίκη συγγενοῦ τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
[318] τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.

Lyrik

[319] [Χορὸς Γυναικῶν]: λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὦ γυναῖκες
[320] ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θᾶπτον.

Strophe 3

[321] [Χορὸς Γυναικῶν]: πέτου πέτου Νικοδίκη,
[322] πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην
[323] τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
[324] ἔγχευ τε νόμων † ἀργαλέων
†
[325] ὑπὸ τε γερόντων ὀλέθρων.
[326] ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.
[327] νῦν δὲ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
[328] μόλις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου
[329] χυτρείου,
[330] δούλαισιν ὥστιζομένη
[330a] [Χορὸς Γυναικῶν:] [[Zeile Lost]]
[331] στιγματίαις θ', ἀρπαλέως
[332] ἀραμένη ταῖσιν ἐμαῖς
[333] δημότισιν καομέναις
[334] φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.

Antistrophe 3

- [335] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἤκουσα γὰρ τυφογέροντας
[336] ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
[337] φέροντας ὥσπερ βαλανεύσοντας
[338] ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
[339] δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν
[340] ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσάρας γυναικας ἀνθρακεύειν·
[341] ἃς ὦ θεὰ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
[342] ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα καὶ
[343] πολίτας,
[344] ἐφ' οἷσπερ ὦ χρυσολόφα
[345] πολιοῦχε σὰς ἔσχον ἔδρας.
[346] καὶ σε καλῶ ξύμμαχον ὦ
[347] Τριτογένει', εἴ τις ἐκεῖνας
[348] ὑποπίμπρησιν ἀνὴρ,
[349] φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

Tetrameter

- [350] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν; ὦνδρες πόνω πόνηροι·
[351] οὐ γὰρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.
[352] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἦκει·
[353] ἐσμός γυναικῶν οὐτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
[354] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
[355] καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὄρατ' οὕτω τὸ μυριοστόν.
[356] [Χορὸς Γερόντων]: ὦ Φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
[357] οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐταῖς;
[358] [Χορὸς Γυναικῶν]: θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεῖς χαμᾶζ', ὅπως ἂν
[359] ἦν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.
[360] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ νῆ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἦ δις ἢ τρίς
[361] ἔκοπεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
[362] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
[363] κοῦ μή ποτ' ἄλλῃ σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.
[364] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ μὴ σιωπήσῃ, θενῶν σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας.
[365] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθὼν.
[366] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
[367] [Χορὸς Γυναικῶν]: βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τᾶντερ' ἐξαμήσω.
[368] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής·
[369] οὐδὲν γὰρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδές ἐστίν ὡς γυναικες.
[370] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν ὦ Ῥοδίππη.
[371] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ὦ θεοῖς ἐχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
[372] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δαὶ σὺ πῦρ ὦ τύμβ' ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
[373] [Χορὸς Γερόντων]: ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
[374] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
[375] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις;
[375b] [Χορὸς Γυναικῶν]: τοῦργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
[376] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
[377] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.
[378] [Χορὸς Γερόντων]: ἐμοὶ σὺ λουτρόν ὦ σαπρά;
[378b] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
[379] [Χορὸς Γερόντων]: ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσου;
[379b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐλευθέρα γὰρ εἰμι.

[380] [Χορὸς Γερόντων]: σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.
 [380b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' οὐκέθ' ἡλιάζει.
 [381] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.
 [381b] [Χορὸς Γυναικῶν]: σὸν ἔργον ὤχελῶε.
 [382] [Χορὸς Γερόντων]: οἷμοι τάλας.
 [382b] [Χορὸς Γυναικῶν]: μῶν θερμὸν ἦν;
 [383] [Χορὸς Γερόντων]: ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;
 [384] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρδω σ' ὅπως ἂν βλαστάνῃς.
 [385] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' αὐτὸς εἰμ' ἤδη τρέμων.
 [386] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.

Episode

[387] [Πρόβουλος]: ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφή
 [388] χῶ τυμπανισμὸς χοῖ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
 [389] ὃ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
 [390] οὗ ἔγω ποτ' ὦν ἤκουον ἐν τῆκκλησίᾳ;
 [391] ἔλεγε δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
 [392] πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη
 [393] αἰαῖ Ἀδωνιν φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος
 [394] ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
 [395] ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ' ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγου
 [396] κόπτεσθ' Ἀδωνιν φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
 [397] ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
 [398] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστὶν ἀκόλαστ' ἄσματα.
 [399] [Χορὸς Γερόντων]: τί δῆτ' ἂν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
 [400] αἶ τᾶλλα θ' ὑβρίκασι κάκ τῶν καλπίδων
 [401] ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαίματιδία
 [402] σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.
 [403] [Πρόβουλος]: νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκὸν δίκαιά γε.
 [404] ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρεώμεθα
 [405] ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
 [406] τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευματα.
 [407] οἷ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
 [408] ὦ χρυσοχόε τὸν ὁρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
 [409] ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
 [410] ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
 [411] ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλευστέα·
 [412] σὺ δ' ἦν σχολάσης, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
 aber
 [413] ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
 [414] ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
 [415] νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·
 [416] ὦ σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς
 [417] τὸ δακτυλίδιον ξυμπιέζει τὸ ζυγὸν
 [418] ἄθ' ἀπαλὸν ὃν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
 [419] ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ.
 [420] τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὰ πράγματα,
 [421] ὅτε γ' ὦν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
 [422] κωπῆς ἔσονται, τὰργυρίου νυνὶ δέον,
 [423] ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλημαι ταῖς πύλαις.
 [424] ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς,

[425] ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σκέθω.
 [426] τί κέχρηνας ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
 [427] οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
 [428] οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
 [429] ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσεται; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
 [430] ξυνεκμοχλεύσω.
 [430b] [Λυσιστράτη]: μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
 [431] ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
 [432] οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μάλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
 [433] [Πρόβουλος]: ἄληθες ὦ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
 [434] ξυλλάμβαν' αὐτὴν κώπισω τῷ χεῖρε δεῖ.
 [435] [Λυσιστράτη]: εἴ τᾶρα νῆ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
 [436] ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὦν, κλαύσεται.
 [437] [Πρόβουλος]: ἔδειςας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσσην
 [438] καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσετον;
 [439] [Γυνὴ Α]: εἴ τᾶρα νῆ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον
 [440] τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
 [441] [Πρόβουλος]: ἰδοὺ γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;
 [442] ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.
 [443] [Γυνὴ Β]: εἴ τᾶρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
 [444] ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
 [445] [Πρόβουλος]: τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
 [446] παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
 [447] [Γυνὴ Γ]: εἴ τᾶρα νῆ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
 [448] ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
 [449] [Πρόβουλος]: οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιψ' ὁ τοξότης.
 [450] ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέ ποτ' ἔσθ' ἡττητέα
 [451] ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὦ Σκύθαι
 [452] ξυνταξάμενοι.
 [452b] [Λυσιστράτη]: νῆ τὴν θεῶν γνώσεσθ' ἄρα
 [453] ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
 [454] μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
 [455] [Πρόβουλος]: ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὦ Σκύθαι.
 [456] [Λυσιστράτη]: ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
 [457] ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
 [458] ὦ σκοροδοπανδοκευτριάτοπώλιδες,
 [459] οὐχ ἔλξετε, οὐ παιήσετ', οὐκ ἀράξετε;
 [460] οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
 [461] παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
 [462] [Πρόβουλος]: οἴμ' ὥς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
 [463] [Λυσιστράτη]: ἀλλὰ τί γὰρ ὥου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
 [464] ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἶει
 [465] χολὴν ἐνεῖναι;
 [465b] [Πρόβουλος]: νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
 [466] πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ἦ.

Agon

Vorspiel

[467] [Χορὸς Γερόντων]: ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
 [468] τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις συνάπτεις;

[469] οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἶον αἶδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
[470] ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
[471] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὦ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
[472] τὴν χεῖρ'. ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
[473] ἐπεὶ 'θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
[474] λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινουσα μηδὲ κάρφος,
[475] ἦν μή τις ὥσπερ σφηκιᾶν βλίττη με κᾶρεθίζῃ.

Strophe 1

[476] [Χορὸς Γερόντων]: ὦ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις;
[477] οὐ' γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
[478] τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ
[480] ὃ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
[481] Κραναὰν κατέλαβον, ἐφ' ὃ τι τε
[482] μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν
[483] ἱερὸν τέμενος.

Katakeleusmos

[484] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' ἀνερῶτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
[485] ὥς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἔαν τὸ τοιοῦτον πράγμα μεθέντας.

Epirrhema

[486] [Πρόβουλος]: καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νῆ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
[487] ὃ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλήσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.
[488] [Λυσιστράτη]: ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
[489] [Πρόβουλος]: διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ;
[489b] [Λυσιστράτη]: καὶ τᾶλλα γε πάντ' ἐκυκλήθη.
[490] ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοῖ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
[491] ἀεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὔνεκα δρώντων
[492] ὃ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
[493] [Πρόβουλος]: ἀλλὰ τί δράσεις;
[493b] [Λυσιστράτη]: τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
[494] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον;
[494b] [Λυσιστράτη]: τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
[495] οὐ καὶ τᾶνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
[496] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ ταυτόν.
[496b] [Λυσιστράτη]: πῶς οὐ ταυτόν;
[496c] [Πρόβουλος]: πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
[497] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.
[497b] [Πρόβουλος]: πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
[498] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν.
[498b] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς;
[498c] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς μέντοι.
[498d] [Πρόβουλος]: σχέτλιόν γε.
[499] [Λυσιστράτη]: ὥς σωθήσῃ, κἂν μὴ βούλῃ.
[499b] [Πρόβουλος]: δεινὸν γε λέγεις.
[499c] [Λυσιστράτη]: ἀγανακτεῖς.
[500] ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως.
[500b] [Πρόβουλος]: νῆ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε.
[501] [Λυσιστράτη]: σωστέον ὦ τᾶν.

[501b] [Πρόβουλος]: κεί μὴ δέομαι;

[501c] [Λυσιστράτη]: τοῦδ' οὐνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.

[502] [Πρόβουλος]: ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;

[503] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς φράσσομεν.

[503b] [Πρόβουλος]: λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς,

[503c] [Λυσιστράτη]: ἀκροῶ δὴ,

[504] καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν.

[504b] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ

[505] ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν.

[505b] [Γυνὴ Α]: κλαύσει τοῖνυν πολὺ μᾶλλον.

[506] [Πρόβουλος]: τοῦτο μὲν ὦ γραῦ σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε.

[506b] [Λυσιστράτη]: ταῦτα ποιήσω.

[507] ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον † καὶ τὸν χρόνον ἠνεσχόμεθα †
† †

[508] ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἅττ' ἐποιεῖτε.

[509] οὐ γὰρ γρύζειν εἰδῶ ἡμᾶς. καί τοι κ' ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς.

[510] ἀλλ' ἠσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὔσαι

[511] ἠκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·

[512] εἴτ' ἀλγοῦσαι τᾶνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
innerlich

[513] τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι

[514] ἐν τῷ δῆμῳ τήμερον ὑμῖν; τίδ' ἐσὶ σοὶ ταῦτ'; ἢ δ' ὅς ἂν ἀνὴρ.

[515] οὐ σιγήσει; κἀγὼ ἐσίγων.

[515b] [Γυνὴ Β]: ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγὼ ποτ' ἐσίγων.

[516] [Πρόβουλος]: κἂν ὦμωζές γ', εἰ μὴ 'σίγας.

[516b] [Λυσιστράτη]: τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.

[517] ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν·

[518] εἴτ' ἠρόμεθ' ἂν· πῶς ταῦτ' ὤνερ διαπράττεσθ' ὥδ' ἀνοήτως;

[519] ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,

[520] ὅτοτ' ἔξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἂν δρεσσι μελήσει.

[521] [Πρόβουλος]: ὀρθῶς γε λέγων νῆ Δί' ἐκεῖνος.

[521b] [Λυσιστράτη]: πῶς ὀρθῶς ὦ κακόδαιμον,

[522] εἰ μὴδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;

[523] ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερώς ἠκούομεν ἤδη,

[524] οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴφ' ἕτερός τις·

[525] μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ

[526] ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;

[527] ἦν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσῃτ' ἀντακροᾶσθαι

[528] κἀντισιωπᾶθ' ὥσπερ χήμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.

[529] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινὸν γε λέγεις κοῦ τλητὸν ἔμοιγε.

[529b] [Λυσιστράτη]: σιώπα.

[530] [Πρόβουλος]: σοὶ γ' ὦ κατάρατε σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούση

[531] περὶ τὴν κεφαλὴν; μὴ νυν ζώην.

[531b] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,

[532] παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν

[533] ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλὴν,

[534] κᾶτα σιώπα

[535] [Γυνὴ Γ]: καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον.

[536] [Λυσιστράτη]: κᾶτα ξαίνειν ξυζωσάμενος

[537] κυάμους τρώγων·

[538] πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

Gegenvorspiel

[539] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἰρώμεθ' ὦ γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
[540] ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.

Antistrophe 1

[541] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔγωγε γὰρ ἂν οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη,
[542] τοῦδ' ἔτι γόνατα κόπος ἔλοι μου καματηρόστ'
[543] ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι
[544] μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', αἷς
[545] ἐνὶ φύσιν, ἐνὶ χάριν, ἐνὶ θράσος,
[546] ἐνὶ δὲ σοφόν, ἐνὶ δὲ φιλόπολις
[547] ἀρετὴ φρόνιμος.

Antikatakeleusmos

[549] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
[550] χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὖρια θεῖτε.

Antepirrhema

[551] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἦνπερ ὃ τε γλυκύθυμος Ἔρως χῆ Κυπρογένει' Ἀφροδίτη
[552] ἤμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,
[553] κᾶτ' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς,
[554] οἷμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλήσι καλεῖσθαι.
[555] [Πρόβουλος]: τί ποιησάσας;
[555b] [Λυσιστράτη]: ἦν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν
[556] ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.
[556b] [Γυνὴ Α]: νῆ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.
[557] [Λυσιστράτη]: νῦν μὲν γὰρ δὴ κἂν ταῖσι χύτραις κἂν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως
[558] περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις ὥσπερ Κορύβαντες.
[559] [Πρόβουλος]: νῆ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρεῖους.
[559b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν τό γε πᾶγμα γέλοιον,
[560] ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾶτ' ὠνήται κορακίνους.
[561] [Γυνὴ Β]: νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
Pferd
[562] ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·
Greisin·
[563] ἕτερος δ' αὖ Θρηξ πέλτην σείων ἀκόντιον ὥσπερ ὁ Τηρεὺς,
Tereus,
[564] ἔδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.
schluckte|hinunter.
[565] [Πρόβουλος]: πῶς οὖν ὑμεῖς δυνατὰ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ
[566] ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι;
[566b] [Λυσιστράτη]: φάυλως πάνυ.
[566c] [Πρόβουλος]: πῶς; ἀπόδειξον.
[567] [Λυσιστράτη]: ὥσπερ κλωστήρ', ὅταν ἡμῖν ἢ τεταραγμένος, ὥδε λαβοῦσαι,
[568] ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε,
[569] οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν τις ἐάσῃ,
[570] διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε.
[571] [Πρόβουλος]: ἔξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
[572] παύσειν οἶεσθ' ὦ ἀνόητοι;
[572b] [Λυσιστράτη]: κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνὴν νοῦς,

[573] ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.
 [574] [Πρόβουλος]: πῶς δῆ; φέρ' ἴδω.
 [574b] [Λυσιστράτη]: πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ
 [575] ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης
 [576] ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,
 [577] καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς
 [578] ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·
 [579] εἴτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὐνοίαν, ἅπαντας
 [580] καταμιγνύντας τοὺς τε μετοίκους κεῖ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν,
 [581] κεῖ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμεῖξαι·
 [582] καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, ὅποσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,
 [583] διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται
 [584] χωρὶς ἕκαστον· κᾶτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας
 [585] δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἓν, κᾶπειτα ποιῆσαι
 [586] τολύπην μεγάλην κᾶτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
 [587] [Πρόβουλος]: οὐκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ραβδίζειν καὶ τολουπεύειν,
 [588] αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;
 [588b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ὦ παγκατάρατε
 [589] πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν, πρῶτιστον μὲν γε τεκοῦσαι
 [590] κάκπέμψασαι παῖδας ὀπλίτας.
 [590b] [Πρόβουλος]: σίγα, μὴ μνησικακήσης.
 [591] [Λυσιστράτη]: εἴθ' ἥνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
 [592] μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θήμέτερον μὲν ἔατε,
 [593] περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιώμαι.
 [594] [Πρόβουλος]: οὐκουν ἄνδρες γηράσκουσιν;
 [594b] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
 [595] ὁ μὲν ἦκων γάρ, κἂν ἦ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·
 [596] τῆς δὲ γυναικὸς σμικρὸς ὁ καιρός, κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται,
 [597] οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὅττευομένη δὲ κάθηται.

antipnigos

[598] [Πρόβουλος]: ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατός—
 [599] [Λυσιστράτη]: σὺ δὲ δὴ τί μαθῶν οὐκ ἀποθνήσκεις;
 [600] †χωρίον ἐστί· † σορὸν ὠνήσει·
 †
 [601] μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.
 [602] λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.
 [603] [Γυνὴ Ξ]: καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.
 [604] [Γυνὴ Α]: καὶ τουτονὶ λαβὲ τὸν στέφανον.
 [605] [Λυσιστράτη]: τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει 'ς τὴν ναῦν·
 [606] ὁ Χάρων σε καλεῖ,
 [607] σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

Episode

[608] [Πρόβουλος]: εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
 [609] νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
 [610] ἑμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὥς ἔχω.
 [611] [Λυσιστράτη]: μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προϋθέμεσθά σε;
 [612] ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῶ πάνυ
 [613] ἤξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

Chor

Trochäen

[614] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
[615] ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρες τουτῶι τῷ πράγματι.
[616] ἦδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων

Strophe 1

[617] [Χορὸς Γερόντων]: πραγμάτων μοι δοκεῖ,
[618] καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
[620] καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακύνων τινὲς
[621] δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
[622] τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρῳσιν δόλῳ
[623] καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
[625] ἔνθεν ἔζων ἐγώ.

Trochäen

[626] [Χορὸς Γερόντων]: δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἦδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
[627] καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
[628] καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
[629] οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι.
[630] ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι.
[631] ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι
[632] καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
[633] ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι,
[634] ὥδέ θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· ταῦτόσ' γάρ μοι γίγνεται
[635] τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῇσδε γραδὸς τὴν γνάθον.

Antistrophe 1

[636] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γινώσεται.
[637] ἀλλὰ θώμεσθ' ὦ φίλοι γράες ταδί πρῶτον χαμαί.
[638] ἡμεῖς γὰρ ὦ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
[639] τῇ πόλει χρησίμων·
[640] εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
[641] ἐπτα μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθὺς ἡρρηφόρουν·
[642] εἴτ' ἀλετρὶς ἦ δεκέτις οὔσα τάρχηγέτι·
[645] κᾶτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἢ Βραυρωνίους·
[646] κάκανηφόρουν ποτ' οὔσα παῖς καλὴ 'χουσ'
[647] ἰσχάδων ὀρμαθόν·

Trochäen

[648] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρα προῦφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
[649] εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
[650] ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
[651] τούρανου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω,
[652] τοῖς δὲ δυστήνοισι γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὕμῖν, ἐπεὶ
[653] τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶον ἐκ τῶν Μηδικῶν
[654] εἴτ' ἀναλῶσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς,

[655] ἀλλ' ὕφ' ὕμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
[656] ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὕμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
[657] τῷδέ γ' ἀπήκτω πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.

Strophe 2

[658] [Χορὸς Γερόντων]: ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ
[660] πολλή; κάπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μάλλον.
[661] ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνὴρ.
[662] ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὥς τὸν ἄνδρα δεῖ
[663] ἄνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' οὖν ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
[665] ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λεῖψύδριον ἤλθομεν ὅτ' ἤμεν ἔτι,
[666] νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερῶσαι
[670] πᾶν τὸ σῶμα κάποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε.

Trochäen

[672] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβὴν,
[673] οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐταὶ λιπαροῦς χειρουργίας,
[674] ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κάπιχειρήσουσ' ἔτι
[675] ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμάς ὥσπε, Ἀρτεμισία.
[676] ἦν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱππέας.
[677] ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κᾶποχον γυνή,
[678] κούκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
[679] ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
[680] ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
[681] ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.

Antistrophe 2

[683] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ νῆ τῷ θεῷ με ζωπυρήσεις,
[684] λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὦν ἐγὼ δῆ, καὶ ποιήσω
[685] τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
[686] ἀλλὰ χήμεῖς ὦ γυναῖκες θάττον ἐκδυώμεθα,
[687] ὥς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδᾶξ ὠργισμένων.
[688] νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγη σκόροδα, μηδὲ
[690] κυάμους μέλανας.
[691] ὥς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
[695] αἰετὸν τίκτοντα κἀνθαρός σε μαιεύσομαι.

Trochäen

[696] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐ γὰρ ὕμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἦν ἐμοὶ ζῆ Λαμπιτῶ
[697] ἢ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενῆς Ἰσμηνία.
[698] οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
[699] ὅστις ὦ δύστην' ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γεῖτοσιν.
[700] ὥστε κάχθες θήκάτη ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
[701] τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
[702] παῖδα χρηστὴν κάγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἐγγελυν·
[703] οἱ δὲ πέμπειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
[704] κούχῃ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
[705] τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβὼν τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

Episode

- [706] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλευμάτος,
[707] τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;
[708] [Λυσιστράτη]: κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
[709] ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.
[710] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί φής; τί φής;
[711] [Λυσιστράτη]: ἀληθῆ, ἀληθῆ.
[712] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
[713] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' αἰσχροὺς εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύν.
[714] [Χορὸς Γυναικῶν]: μή νύν με κρύψης ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.
[715] [Λυσιστράτη]: βινητιῶμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λόγου.
[716] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἰὼ Ζεῦ.
[717] [Λυσιστράτη]: τί Ζῆν' ἀυτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.
[718] ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
[719] οἶα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· διαδιδράσκουσι γάρ.
[720] τὴν μὲν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπῆν
[721] κατέλαβον ἥ τοῦ Πανός ἐστι ταύλιον,
[722] τὴν δ' ἐκ τροχιλείας αὖ κατειλυσπωμένην,
[723] τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθου ^{†μίαν†}
^{†ειν†}
[724] ἥδη πέτεσθαι διανοομένην κάτω
[725] ἐς Ὀρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.
[726] πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
[727] ἔλκουσιν. ἥδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
[728] αὕτη σὺ ποῖ θεῖς;
[728b] [Γυνὴ Α]: οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.
[729] οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια
[730] ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.
[730b] [Λυσιστράτη]: ποίων σέων;
[731] οὐκ εἶ πάλιν;
[731b] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἦξω ταχέως νῆ τῷ θεῷ
[732] ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
[733] [Λυσιστράτη]: μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ.
[734] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἐγὼ 'πολέσθαι τᾶρι';
[734b] [Λυσιστράτη]: ἦν τούτου δέη.
[735] [Γυνὴ Β]: τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα τῆς Ἀμοργίδος,
^{Amorgis,}
[736] ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιφ'.
^{zurück|gelassen|habe|ich.}
[736b] [Λυσιστράτη]: αὐθιγτέρα
[737] ἐπὶ τὴν Ἀμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
[738] χώρει πάλιν δεῦρ'.
[738b] [Γυνὴ Β]: ἀλλὰ νῆ τὴν Φωσφόρον
^{Phosphoros}
[739] ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.
^{hinauf|gehe|ich.}
[740] [Λυσιστράτη]: μή μάποδείρης. ἦν γὰρ ἄρξης τοῦτο σύ,
[741] ἐτέρα γυνὴ ταύτῳ ποιεῖν βουλῆσεται.
[742] [Γυνὴ Γ]: ὦ πότνι' Εἰλείθυι' ἐπίσχες τοῦ τόκου,
[743] ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.
[744] [Λυσιστράτη]: τί ταῦτα ληρεῖς;
[744b] [Γυνὴ Γ]: αὐτίκα μάλα τέξομαι.

- [745] [Λυσιστράτη]: ἄλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές.
 [745b] [Γυνὴ Γ]: ἀλλὰ τήμερον.
 [746] ἄλλ' οἴκαδέ μ' ὥς τὴν μαῖαν ὦ Λυσιστράτη
 [747] ἀπόπεμψον ὥς τάχιστα.
 [747b] [Λυσιστράτη]: τίνα λόγον λέγεις;
 [748] τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν;
 [748b] [Γυνὴ Γ]: ἄρρεν παιδίον.
 [749] [Λυσιστράτη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἡ χαλκίον
 [750] ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγώ.
 [751] ὦ καταγέλαστ' ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνὴν
 [752] κυεῖν ἔφασκες;
 [752b] [Γυνὴ Γ]: καὶ κυῶ γε νῆ Δία.
 [753] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταύτην εἶχες;
 [753b] [Γυνὴ Γ]: ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
 [754] ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνὴν
 [755] ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.
 [756] [Λυσιστράτη]: τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῇ τὰ πράγματα.
 [757] οὐ τὰμφοδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
 [758] [Γυνὴ Γ]: ἄλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
 [759] ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.
 [760] [Γυνὴ Δ]: ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι
 [761] ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβαζουσῶν ἀεὶ.
 [762] [Λυσιστράτη]: ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
 [763] ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἶει
 [764] ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ' εὖ οἶδ' ὅτι
 [765] ἄγουσι νύκτας· ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦγαθαί,
 [766] καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
 [767] ὥς χρησμὸς ἡμῖν ἐστὶν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
 [768] μὴ στασιάζωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὕτοσί.
 [769] [Γυνὴ Α]: λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.
 [769b] [Λυσιστράτη]: σιγᾶτε δῆ.
 [770] ἄλλ' ὁπότεν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἓνα χῶρον,
 [771] τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
 [772] παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
 [773] Ζεὺς ὑψιβρεμέτης—
 [773b] [Γυνὴ Β]: ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;
 [774] [Λυσιστράτη]: ἦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
 [775] ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
 [776] ὄρνειον οὐδ' ὀτιοῦν καταπυγυνέστερον εἶναι.
 [777] [Γυνὴ Α]: σαφὴς γ' ὁ χρησμὸς νῆ Δί'.
 [777b] [Λυσιστράτη]: ὦ πάντες θεοί,
 [778] μὴ νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
 [779] ἀλλ' εἰσώμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογὶ
 [780] ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.

Lyrische Szene

Strophe 1

- [781] [Χορὸς Γερόντων]: μῦθον βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὃν ποτ' ἤκουσ'
 [782] αὐτὸς ἔτι παῖς ὢν.
 [785] οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις,

[786] ὃς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
 [787] κὰν τοῖς ὄρεσιν ὤκει·
 [788] κᾶτ' ἐλαγοθήρει
 [790] πλεξάμενος ἄρκυς,
 [791] καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
 [792] κούκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
 [793] οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
 [795] 'κ' εἵνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἤττον
 [796] τοῦ Μελανίωνος οἱ σῶφρονες.
 [797] [Γέρων]: βούλομαί σε γραῦ κύσαι—
 [798] [Γυνή]: κρόμμυόν τᾶρ' οὐκ ἔδει.
 [799] [Γέρων]: κἀνατείνας λακτίσαι.
 [800] [Γυνή]: τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.
 [801] [Χορὸς Γερόντων]: καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
 [802] τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυγος
 [803] τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
 [804] ὥς δὲ καὶ Φορμίων.

Antistrophe 2

[805] [Χορὸς Γυναικῶν]: κἀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
 [806] τῷ Μελανίωνι.
 [807] Τίμων ἦν αἰδρυτός τις ἀβάτοισιν
 [810] ἐν σκώλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,
 [811] Ἑρινύων ἀπορρώξ.
 [812] οὗτος οὖν ὁ Τίμων
 [813] [Χορὸς Γυναικῶν:] [[Zeile Lost]]
 [814] ὥχεθ' ὑπὸ μίσους
 [815] πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
 [816] οὕτω 'κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
 [817] τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί,
 [820] ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.
 [821] [Γυνή]: τὴν γνάθον βούλει θένω;
 [822] [Γέρων]: μηδαμῶς· †ἔδεισά γε. †
 †
 [823] [Γυνή]: ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
 [824] [Γέρων]: τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
 [825] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις
 [826] καίπερ οὔσης γραδὸς ὄντ' αὐτὸν
 [827] κομήτην, ἀλλ' ἀπεψιλωμένον
 [828] τῷ λύχνῳ.

Lyrische Szene

[829] [Λυσιστράτη]: ἰοὺ ἰοὺ γυναῖκες ἴτε δεῦρ' ὥς ἐμὲ
 [830] ταχέως.
 [830b] [Γυνή]: τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;
 [831] [Λυσιστράτη]: ἄνδρ' ἄνδρ' ὀρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
 [832] τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
 [833] ὦ πότνια Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
 [834] μεδέουσ', ἴθ' ὀρθὴν ἦνπερ ἔρχι τὴν ὁδόν.
 [835] [Γυνή]: ποῦ δ' ἔστιν ὅστις ἐστί;
 [835b] [Λυσιστράτη]: παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

[836] [Γυνή]: ὦ νῆ Δί' ἔστι δῆτα. τίς κάστιν ποτε;

[837] [Λυσιστράτη]: ὀρᾶτε· γινώσκει τις ὑμῶν;

[837b] [Μυρρίνη]: νῆ Δία

[838] ἔγωγε· κάστιν οὐμὸς ἀνὴρ Κινησίας.

[839] [Λυσιστράτη]: σὸν ἔργον ἤδη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν

[840] κάξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,

[841] καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἢ κύλιξ.

[842] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.

[842b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ἐγὼ

[843] ξυνηπεροπεύσω σοι παραμένουσ' ἐνθαδί,

[844] καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

[845] [Κινησίας]: οἴμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει

[846] χῶ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

[847] [Λυσιστράτη]: τίς οὗτος οὐντὸς τῶν φυλάκων ἐστώς;

[847b] [Κινησίας]: ἐγώ.

[848] [Λυσιστράτη]: ἀνὴρ;

[848b] [Κινησίας]: ἀνὴρ δῆτ'.

[848c] [Λυσιστράτη]: οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδών;

[849] [Κινησίας]: σὺ δ' εἴ τίς ἠκβάλλουσά μ';

[849b] [Λυσιστράτη]: ἡμεροσκόπος.

[850] [Κινησίας]: πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.

[851] [Λυσιστράτη]: ἰδοὺ καλέσω 'γὼ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;

[852] [Κινησίας]: ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

[853] [Λυσιστράτη]: ὦ χαῖρε φίλτατ'. οὐ γὰρ ἀκλεῆς τοῦνομι

[854] τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν οὐδ' ἀνώνυμον.

[855] ἀεὶ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα.

[856] κἄν ὦδον ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησίῃ

[857] τουτὶ γένοιτο, φησίν.

[857b] [Κινησίας]: ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

[858] [Λυσιστράτη]: νῆ τὴν Ἀφροδίτην· κἄν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ

[859] λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἢ σὴ γυνὴ

[860] ὅτι λῆρός ἐστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν.

[861] [Κινησίας]: ἴθι νυν κάλεσον αὐτήν.

[861b] [Λυσιστράτη]: τί οὖν; δώσεις τί μοι;

[862] [Κινησίας]: ἔγωγέ σοι νῆ τὸν Δί', ἣν βούλῃ γε σύ·

[863] ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.

[864] [Λυσιστράτη]: φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.

[864b] [Κινησίας]: ταχύ νυν πάνυ.

[865] ὥς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,

[866] ἐξ οὔπερ αὕτη 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·

[867] ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ

[868] εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις

[869] χάριν οὐδεμίαν οἷδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.

[870] [Μυρρίνη]: φιλῶ φιλῶ 'γὼ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται

[871] ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

[872] [Κινησίας]: ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον τί ταῦτα δρᾷς;

[873] κατὰβηθι δεῦρο.

[873b] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.

[874] [Κινησίας]: ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;

[875] [Μυρρίνη]: οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.

[876] [Κινησίας]: ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.

[877] [Μυρρίνη]: ἄπειμι.

[877b] [Κινησιάζ]: μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
 [878] ὑπάκουσον· οὗτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
 [879] [Παῖς Κινησίου]: μαμμία, μαμμία, μαμμία.
 [880] [Κινησιάζ]: αὕτη τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
 [881] ἄλουτον ὃν κᾶθηλον ἔκτην ἡμέραν;
 [882] [Μυρρίνη]: ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατήρ
 [883] ἔστιν.
 [883b] [Κινησιάζ]: κατὰβηθ' ὧ δαιμονία τῷ παιδίῳ.
 [884] [Μυρρίνη]: οἶον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
 [885] [Κινησιάζ]: ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
 [886] πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν·
 [887] χᾶ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
 [888] ταῦτ' αὐτὰ δὴ 'σθ' ἃ κᾶμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
 [889] [Μυρρίνη]: ὧ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
 [890] φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
 [891] [Κινησιάζ]: τί ὧ πονήρα ταῦτα ποιεῖς χιᾶτέραις
 [892] πείθει γυναιξί, κάμ' εἴ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
 [893] αὐτὴ τε λυπεῖ;
 [893b] [Μυρρίνη]: μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
 [894] [Κινησιάζ]: τὰ δ' ἔνδον ὄντα τάμ' αἰσὶν καὶ σὰ χρήματα
 [895] χεῖρον διατίθης.
 [895b] [Μυρρίνη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
 [896] [Κινησιάζ]: ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
 [897] ὑπὸ τῶν ἀλεκτρονίων;
 [897b] [Μυρρίνη]: ἔμοιγε νῆ Δία.
 [898] [Κινησιάζ]: τὰ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργιάστ' αἰσὶν
 [899] χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
 [900] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῇτέ γε
 [901] καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.
 [901b] [Κινησιάζ]: τοιγάρ, ἦν δοκῇ,
 [902] ποιήσομεν καὶ ταῦτα.
 [902b] [Μυρρίνη]: τοιγάρ, ἦν δοκῇ,
 [903] κᾶγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
 [904] [Κινησιάζ]: σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
 [905] [Μυρρίνη]: οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὥς οὐ φιλῶ.
 [906] [Κινησιάζ]: φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὧ Μύρριον;
 [907] [Μυρρίνη]: ὧ καταγέλαστ' ἐναντίον τοῦ παιδίου;
 [908] [Κινησιάζ]: μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ' ὧ Μανῆ φέρε.
 [909] ἰδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδών,
 [910] σὺ δ' οὐ κατακλίνει.
 [910b] [Μυρρίνη]: ποῦ γὰρ ἂν τις καὶ τάλαν
 [911] δράσειε τοῦθ';
 [911b] [Κινησιάζ]: ὅπου; τὸ τοῦ Πανδὸς καλόν.
 [912] [Μυρρίνη]: καὶ πῶς ἔθ' ἀγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
 [913] [Κινησιάζ]: κάλλιστα δῆπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
 [914] [Μυρρίνη]: ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω τάλαν;
 [915] [Κινησιάζ]: εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὄρκου φροντίσης.
 [916] [Μυρρίνη]: φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.
 [916b] [Κινησιάζ]: μηδαμῶς.
 [917] ἄρκεῖ χαμαὶ νῶν.
 [917b] [Μυρρίνη]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ
 [918] καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαί.

[919] [Κινησιάς]: ἤ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δῆλη 'στὶν καλῶς.
 [920] [Μυρρίνη]: ἰδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι, κάγῳ 'κδύομαι.
 [921] καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθος ἐστ' ἐξοιστέα.
 [922] [Κινησιάς]: ποία ψίαθος; μὴ μοί γε.
 [922b] [Μυρρίνη]: νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
 [923] αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.
 [923b] [Κινησιάς]: δός μοί νυν κύσαι.
 [924] [Μυρρίνη]: ἰδοῦ.
 [924b] [Κινησιάς]: παπαιάξ· ἥκέ νυν ταχέως πάνυ.
 [925] [Μυρρίνη]: ἰδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
 [926] καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
 [927] [Κινησιάς]: ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.
 [927b] [Μυρρίνη]: νῆ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
 [928] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἢ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
 [929] [Μυρρίνη]: ἀνίστασ', ἀναπήδησον.
 [929b] [Κινησιάς]: ἤδη πάντ' ἔχω.
 [930] [Μυρρίνη]: ἅπαντα δῆτα.
 [930b] [Κινησιάς]: δεῦρό νυν ὦ χρύσιον.
 [931] [Μυρρίνη]: τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μέμνησό νυν·
 [932] μή μ' ἐξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
 [933] [Κινησιάς]: νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.
 [933b] [Μυρρίνη]: σισύραν οὐκ ἔχεις.
 [934] [Κινησιάς]: μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
 [935] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
 [936] [Κινησιάς]: ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
 [937] [Μυρρίνη]: ἔπαιρε σαυτόν.
 [937b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
 [938] [Μυρρίνη]: βούλει μυρίσω σε;
 [938b] [Κινησιάς]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.
 [939] [Μυρρίνη]: νῆ τὴν Ἀφροδίτην ἣν τε βούλη γ' ἣν τε μή.
 [940] [Κινησιάς]: εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὦ Ζεῦ δέσποτα.
 [941] [Μυρρίνη]: πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα κάλειφου λαβῶν.
 [942] [Κινησιάς]: οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
 [943] εἰ μὴ διατριπτικόν γε κοῦκ ὄζον γάμων.
 [944] [Μυρρίνη]: τάλαιν' ἐγὼ τὸ Ῥόδιον ἦνεγκον μύρον.
 [945] [Κινησιάς]: ἀγαθόν· ἔα αὖτ' ὦ δαιμονία.
 [945b] [Μυρρίνη]: ληρεῖς ἔχων.
 [946] [Κινησιάς]: κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.
 [947] [Μυρρίνη]: λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.
 [947b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
 [948] ἀλλ' ὠζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
 [949] μηδέν.
 [949b] [Μυρρίνη]: ποιήσω ταῦτα νῆ τὴν Ἄρτεμιν.
 [950] ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως ὦ φίλτατε
 [951] σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ.
 [951b] [Κινησιάς]: βουλεύσομαι.
 [952] ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἡ γυνὴ
 [953] τά τ' ἄλλα πάντα κάποδεύρασ' οἴχεται.

Lyrik

- [954] [Κινησιάς]: οἷμοι τί πάθω; τίνα βινήσω
[955] τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθεῖς;
[956] πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;
[957] ποῦ Κυναλώπηξ;
[958] μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.
[959] [Χορὸς Γερόντων]: ἐν δεινῷ γ' ὦ δύστηνε κακῷ
[960] τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθεῖς.
[961] κᾶγωγ' οἰκτίρω σ' αἰαῖ.
[962] ποῖος γὰρ ἂν ἦ νέφρος ἀντίσχοι,
[963] ποῖα ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
[964] ποῖα δ' ὀσφυς, ποῖος δ' ὄρρος
[965] κατατεινόμενος
[966] καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;
[967] [Κινησιάς]: ὦ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
[968] [Χορὸς Γερόντων]: ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
[969] ἢ παμβδελυρὰ καὶ παμμουσαρά.
[970] [Κινησιάς]: μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
[971] [Χορὸς Γερόντων]: ποῖα γλυκερά; μιὰρὰ μιὰρά.
[972] [Κινησιάς]: μιὰρὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ ὦ Ζεῦ·
[973] εἴθ' αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμοὺς
[974] μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
[975] ξυστρέψας καὶ ξυγγογγύλας
[976] οἴχοιο φέρων, εἴτα μεθείης,
[977] ἢ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
[978] κᾶτ' ἐξαίφνης
[979] περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

Iamben

- [980] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: πᾶ τᾶν Ἀσανᾶν ἐστὶν ἅ γερωχία
[981] ἢ τοὶ πρυτάνεις; λῶ τι μουσίξαι νέον.
[982] [Κινησιάς]: σὺ δ' εἶ πότερον ἄνθρωπος ἢ κονίσσαλος;
[983] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: κᾶρυξ ἐγὼν ὦ κυρσάνιε ναὶ τῷ σιῶ
[984] ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγαῶν.
[985] [Κινησιάς]: κᾶπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἤκεις ἔχων;
[986] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγὼν γα.
[986b] [Κινησιάς]: ποῖ μεταστρέφει;
[987] τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾶς
[988] ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;
[988b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα
[989] ὠνθρωπος.
[989b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔστukas ὦ μιαρῶτατε.
[990] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγὼν γα· μηδ' αὖ πλαδδίη.
[991] [Κινησιάς]: τί δ' ἐστὶ σοι τοδί;
[991b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: σκυτάλα Λακωνικά.
[992] [Κινησιάς]: εἴπερ γε χαῦτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
[993] ἀλλ' ὥς πρὸς εἰδότη' ἐμέ σὺ τάληθῇ λέγε.
[994] τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τὰν Λακεδαίμονι;
[995] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ὁρσὰ Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι
[996] ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
[997] [Κινησιάς]: ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;

[998] ἀπὸ Πανός;
 [998b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐκ, ἀλλ' ἄρχεν οἷῳ Λαμπιτῷ,
 [999] ἔπειτα τᾶλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἄμα
 [1000] γυναῖκες ἅπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος
 [1001] ἀπήλααν τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
 [1002] [Κινησιᾶς]: πῶς οὖν ἔχετε;
 [1002b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν
 [1003] ἅπερ λυχνοφορίζοντες ἐπικεκύφαμες.
 [1004] ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτω σιγεῖν
 [1005] ἐῶντι, πρὶν γ' ἅπαντες ἐξ ἐνὸς λόγῳ
 [1006] σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.
 [1007] [Κινησιᾶς]: τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομύμωται
 [1008] ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
 [1009] ἀλλ' ὥς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
 [1010] αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.
 [1011] ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
 [1012] πρέσβεις ἐλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
 [1013] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντᾶ λέγεις.

Chor

Trochäen

[1014] [Χορὸς Γερόντων]: οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
 [1015] οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.
 [1016] [Χορὸς Γυναικῶν]: ταῦτα μέντοι σὺ ξυνεῖς εἶτα πολεμεῖς ἐμοί,
 [1017] ἐξὸν ὧ πόνηρε σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;
 [1018] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.
 [1019] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ' οὖν οὐ σε περιόψομαι
 [1020] γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.
 [1021] ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιούσ' ἐγώ.
 [1022] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
 [1023] ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρὰς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.
 [1024] [Χορὸς Γυναικῶν]: πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνὴρ, εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ.
 [1025] κεῖ με μὴ 'λύπεις, ἐγὼ σου κἂν τόδε τὸ θηρίον
 [1026] τοῦπὶ τῷφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἂν ὃ νῦν ἔνι.
 [1027] [Χορὸς Γερόντων]: τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοῦπιτρίβον, δακτύλιος οὐτοσί·
 [1028] ἐκσκάλευσον αὐτό, κᾶτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
 [1029] ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νῆ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
 [1030] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνὴρ.
 [1031] ἦ μέγ' ὧ Ζεῦ χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
 [1032] οὐχ ὀρᾶς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἦδε Τρικουρσίαι;
 [1033] [Χορὸς Γερόντων]: νῆ Δί' ὠνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,
 [1034] ὥστ' ἐπειδὴ 'ξηρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
 [1035] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἶ,
 [1036] καὶ φιλήσω.
 [1036b] [Χορὸς Γερόντων]: μὴ φιλήσης.
 [1036c] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἦν τε βούλῃ γ' ἦν τε μή.
 [1037] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἵκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,
 [1038] κᾶστ' ἐκεῖνο τοῦπος ὀρθῶς κού κακῶς εἰρημένον,
 [1039] οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.
 [1040] ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι

[1041] οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
[1042] ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

Chor

Strophe 1

[1043] [Χορός]: οὐ παρασκευαζόμεσθα
[1044] τῶν πολιτῶν οὐδέν' ὧ νδρες
[1045] φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲ ἔν.
[1046] ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
[1047] καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
[1048] ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
[1050] εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖται
[1051] λαβεῖν μνᾶς ἢ δύο ἢ τρεῖς,
[1052] ὥς † πόλλ' ἔσω 'στὶν†
†
[1053] κᾶχομεν βαλλάντια.
[1054] κᾶν ποτ' εἰρήνη φανῇ,
[1055] ὅστις ἂν νυνὶ δανείσῃται
[1056] παρ' ἡμῶν,
[1057] ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῶ.

Antistrophe 1

[1058] [Χορός]: ἐστιᾶν δὲ μέλλομεν ξένους
[1059] τινὰς Καρυστίους, ἄνδρας
[1060] καλοὺς τε κάγαθούς.
[1061] κᾶστιν ἔτ' ἔτνος τι· καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι,
[1062] καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥς τὰ κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.
[1063] ἤκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῶ δὲ χρή
[1064] τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὖ
[1065] τούς τε καὶ τὰ παιδί', εἴτ' εἴσω βαδίζειν,
[1066] μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,
[1067] ἀλλὰ χωρεῖν ἀντικρυς
[1068] ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἑαυτῶν
[1070] γεννικῶς, ὥς
[1071] ἢ θύρα κεκλήσεται.

Anapäste

[1072] [Χορός]: καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρέσβεις ἔλκοντες ὑπήνας
[1073] χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
[1074] ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
[1075] εἴτ' εἶπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἦκετε.
[1076] [Λάκων]: τί δεῖ ποθ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;
[1077] ὀρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὥς ἔχοντες ἴκομες.
[1078] [Χορός]: βαβαί· νενεύρωται μὲν ἦδε συμφορὰ
[1079] δεινῶς, †τεθερμῶσθαί γε† χεῖρον φαίνεται.
[1080] [Λάκων]: ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
[1081] παντῶ τις ἐλσὼν ἀμὶν εἰράναν σέτω.
[1082] [Χορός]: καὶ μὴν ὀρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
[1083] ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων

[1084] θαίματι· ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
 [1085] ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
 [1086] [Ἀθηναῖος]: τίς ἂν φράσεις ποῦ· σὺν ἡ Λυσιστράτῃ;
 [1087] ὥς ἄνδρες ἡμεῖς οὐτοὶ τοιοῦτοιί.
 [1088] [Χορός]: χαῦτη ξυνάδει χήτέρα ταύτῃ νόσω.
 [1089] ἢ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
 [1090] [Ἀθηναῖος]: μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα.
 [1091] ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
 [1092] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.
 [1093] [Χορός]: εἰ σωφρονεῖτε, θαίματια λήψεσθ', ὅπως
 [1094] τῶν Ἑρμοκοπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς ὀψεται.
 [1095] [Ἀθηναῖος]: νῆ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.
 [1095b] [Λάκων]: ναὶ τῷ σιῶ
 [1096] παντῶ γὰρ. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.
 [1097] [Ἀθηναῖος]: ὦ χαίρετ' ὦ Λάκωνες· αἰσχρὰ γ' ἐπάθομεν.
 [1098] [Λάκων]: ὦ Πολυχαρεῖδα δεινὰ κ' αὖ 'πεπόνθεμες,
 [1099] αἱ εἶδον ἀμὲ τῶνδρες ἀμπεφλασμένως.
 [1100] [Ἀθηναῖος]: ἄγε δὴ Λάκωνες αὖθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν.
 [1101] ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο;
 [1101b] [Λάκων]: περὶ διαλλαγᾶν
 [1102] πρέσβεις.
 [1102b] [Ἀθηναῖος]: καλῶς δὴ λέγετε· χήμεῖς τουτογί.
 [1103] τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
 [1104] ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη;
 [1105] [Λάκων]: ναὶ τῷ σιῶ κἂν λῆτε τὸν Λυσίστρατον.
 [1106] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὥς ἔοικε, δεῖ καλεῖν.
 [1107] αὐτὴ γάρ, ὥς ἤκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.

Anapäste

[1108] [Χορός]: χαῖρ' ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτῃ· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι
 [1109] δεινὴν δειλὴν ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγανὴν πολύπειρον·
 [1110] ὥς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἱυγγι
 [1111] συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τάγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
 [1112] [Λυσιστράτῃ]: ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
 [1113] ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ 'κπειρωμένους.
 [1114] τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στὶν ἡ Διαλλαγή;
 [1115] πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,
 [1116] καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
 [1117] μηδ' ὥπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
 [1118] ἀλλ' ὥς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ,
 [1119] ἦν μὴ διδῶ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
 [1120] ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε,
 [1121] οὗ δ' ἂν διδῶσι πρόσαγε τούτους λαβομένη.
 [1122] ἄνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
 [1123] ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
 [1124] ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι,
 [1125] αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω,
 [1126] τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 [1127] πολλοὺς ἀκούσας' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
 [1128] λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
 [1129] κοινῇ δικαίως, οἳ μᾶς ἐκ χέρνιβος

[1130] βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς
[1131] Ὀλυμπίαισιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ πόσους
[1132] εἵποιμ' ἄν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;
[1133] ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
[1134] Ἑλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
[1135] εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰεὶ περαίνεται.
[1136] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
[1137] [Λυσιστράτη]: εἴτ' ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
[1138] οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
[1139] ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἰκέτης καθέζετο
[1140] ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὡχρὸς ἐν φοινικίδι
[1141] στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
[1142] ὑμῖν ἐπέκειτο χῶ θεὸς σείων ἅμα.
[1143] ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίοις
[1144] Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
[1145] ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὕπο
[1146] δηοῦτε χώραν, ἥς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
[1147] [Ἀθηναῖος]: ἀδικοῦσιν οὗτοι νῆ Δί' ὦ Λυσιστράτη.
[1148] [Λάκων]: ἀδικίομες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.
[1149] [Λυσιστράτη]: ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους μ' οἶει;
[1150] οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ
[1151] κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
[1152] πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
[1153] πολλοὺς δ' ἐταίρους ἱππίου καὶ ξυμμάχους,
[1154] ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
[1155] κήλευθέρωσαν κἀντὶ τῆς κατωνάκης
[1156] τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμπέσχον πάλιν;
[1157] [Λάκων]: οὐπα γυναικ' ὅπωπα χαῖωτεραν.
[1158] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
[1159] [Λυσιστράτη]: τί δῆθ' υπηργγμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν
[1160] μάχεσθε κοῦ παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
[1161] τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τοῦμποδῶν;
[1162] [Λάκων]: ἀμέζ γε λῶμες, αἳ τις ἀμὶν τῶγκυκλον
[1163] λῆ τοῦτ' ἀποδόμεν.
[1163b] [Λυσιστράτη]: ποῖον ὦ τᾶν;
[1163c] [Λάκων]: τὰν Πύλον,
[1164] ὅσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
[1165] [Ἀθηναῖος]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τοῦτο μὲν γ' οὐ δράσετε.
[1166] [Λυσιστράτη]: ἄφετ' ὦγάθ' αὐτοῖς.
[1166b] [Ἀθηναῖος]: κᾶτα τίνα κινήσομεν;
[1167] [Λυσιστράτη]: ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
[1168] [Ἀθηναῖος]: τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
[1169] πρῶτιστα τὸν Ἑχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
[1170] κόλπον τὸν ὀπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
[1171] [Λάκων]: οὐ τῶ σιῶ οὐχὶ πάντα γ' ὦ λισσάνιε.
[1172] [Λυσιστράτη]: ἔατε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
[1173] [Ἀθηναῖος]: ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
[1174] [Λάκων]: ἐγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γὰ ἱπρῶτα† ναὶ τῶ σιῶ.
[1175] [Λυσιστράτη]: ἐπὶν διαλλαγῇτε, ταῦτα δράσετε.
[1176] ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλευσασθε καὶ
[1177] τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
[1178] [Ἀθηναῖος]: ποίοισιν ὦ τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.

[1179] οὐ ταύτ᾽ ἀδίδει τοῖσι συμμάχοισι νῶν
 [1180] βινεῖν ἄπασιν;
 [1180b] [Λάκων]: τοῖσι γῶν ναὶ τῷ σιῶ
 [1181] ἄμοῖσι.
 [1181b] [Ἀθηναῖος]: καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
 [1182] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
 [1183] ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
 [1184] ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
 [1185] ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοισι δότε.
 [1186] κάπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβῶν
 [1187] ἄπεισ' ἕκαστος.
 [1187b] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
 [1188] [Λάκων]: ἄγ' ὅπα τυ λῆς.
 [1188b] [Ἀθηναῖος]: νῆ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε.

Antistrophe 2

[1189] [Χορός]: στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
 [1190] χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
 [1191] χρυσίων, ὅσ' ἐστί μοι,
 [1192] οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
 [1193] τοῖς παισίν, ὁπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ.
 [1194] πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
 [1195] χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
 [1196] μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν
 [1197] θαι τὸ μὴ οὐχὶ
 [1198] τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,
 [1199] χᾶττ' ἂν ἔνδον ἦ φορεῖν.
 [1200] ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
 [1201] μή τις ὑμῶν
 [1202] ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

Antistrophe 3

[1203] [Χορός]: εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν
 [1204] ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ
 [1205] σμικρὰ πολλὰ παιδιά,
 [1206] ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μέν,
 [1207] ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.
 [1208] ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἵτω
 [1209] εἰς ἐμοῦ σάκκους ἔχων καὶ
 [1210] κωρύκους, ὡς λήψεται πυ
 Weizen
 [1211] ρούς· ὁ Μανῆς δ'
 [1212] οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
 [1213] πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν
 [1214] προαγορεύω μὴ βαδίζειν
 [1215] τὴν ἐμήν, ἀλλ'
 [1215a] εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.

Lyrische Szene

[1216]	[Ἀθηναῖος Α.]:	:	ἄνοιγε τὴν θύραν· παραχωρεῖν οὐ θέλεις;	
	[Ἀθηναῖος			nicht willst du;
[1217]	:	ὁμεις τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι		
	[Ἀθηναῖος			der Fackel
[1218]	:	ὁμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.		
	[Ἀθηναῖος			der Ort.
[1219]	:	οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,		
	[Ἀθηναῖος			dieses zu tun,
[1220]	:	ὁμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.		
	[Ἀθηναῖος			Gefallen zu tun, werden wir zusätzlich mühen uns.
[1221]	[Ἀθηναῖος Β]:	χῆμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.		
[1222]	[Ἀθηναῖος Α.]:	:	οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.	
	[Ἀθηναῖος			Haare lang.
[1223]	:	οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν		
	[Ἀθηναῖος			Lakedaimonier drinnen
[1224]	:	καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;		
	[Ἀθηναῖος			weg gehen mögen gut bewirtet seiend;
[1225]	[Ἀθηναῖος Β.]:	:	οὐπω τοιοῦτον συμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ.	
	[Ἀθηναῖος			habe gesehen ich.
[1226]	:	ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·		
	[Ἀθηναῖος			die Lakonischen·
[1227]	:	ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ συμπόται σοφώτατοι.		
	[Ἀθηναῖος			Zech genossen weisesten.
[1228]	[Ἀθηναῖος Α.]:	:	ὀρθῶς γ', ὅτιη νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν·	
	[Ἀθηναῖος			nicht sind wir gesund·
[1229]	:	ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,		
	[Ἀθηναῖος			überzeuge sprechend seiend,
[1230]	:	μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν.		
	[Ἀθηναῖος			überall werden wir Gesandtschaften führen.
[1231]	:	νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα		
	[Ἀθηναῖος			nach Lakedaimon
[1232]	:	νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὃ τι ταραξόμεν·		
	[Ἀθηναῖος			irgend werden wir auf rühren·
[1233]	:	ὥσθ' ὃ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,		
	[Ἀθηναῖος			nicht hören wir,
[1234]	:	ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν,		
	[Ἀθηναῖος			dieses haben wir unterstellt,
[1235]	:	ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταῦτ' αὖ τῶν αὐτῶν πέρι.		
	[Ἀθηναῖος			gleichen über.
[1236]	:	νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μὲν γέ τις		
	[Ἀθηναῖος			doch irgendwer
[1237]	:	ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,		
	[Ἀθηναῖος			singen nötig seiend,
[1238]	:	ἐπηνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.		
	[Ἀθηναῖος			und hinzu schworen wir.
[1239]	:	ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν		
	[Ἀθηναῖος			kommen sie wieder
[1240]	:	ἐς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσεται ὧ μαστιγίαι;		
	[Ἀθηναῖος			o Geißel würdige;
[1241]	[Ἀθηναῖος Β.]:	:	νῆ τὸν Δί' ὥς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.	
	[Ἀθηναῖος			gehen sie von innen.
[1242]	[Λάκων]:	ὦ Πολυχαρεΐδα λαβὲ τὰ φουσατήρια,		
[1243]		ἔν' ἐγὼ διποδιάξω τε κἀείσω καλὸν		
[1244]		ἐς τῶς Ἀσαναίως τε † καὶ ἐς ἡμᾶς ἅμα †.		
		† †		
[1245]	[Ἀθηναῖος]:	λαβὲ δῆτα τὰς φουσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,		
[1246]		ὥς ἥδομαί γ' ὁμᾶς ὁρῶν ὀρχουμένους.		

Lyrik

[1247] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: ὄρμαον
[1248] τῶς κυρσανίως ὦ Μναμούνα
[1249] τάν τ' ἐμὰν Μῶαν, ἄτις
[1250] οἶδεν ἀμὲ τῶς τ' Ἀσαναίως,
[1251] ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἄρταμιτίῳ
[1252] πρῶκροον σιοεῖκελοι
[1253] ποττὰ κᾶλα τῶς Μήδως τ' ἐνίκων,
[1254] ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
[1255] ἄγεν ἄπερ τῶς κάπρως
[1256] θάγοντας οἶῶ τὸν ὁδόντα·
[1257] πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένουας ἀφρὸς † ἦνσει †,
† †
[1258] πολὺς δ' ἀμᾶ καττῶν σκελῶν ἀφρὸς ἴετο.
[1260] ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως
[1261] τᾶς ψάμμας τοὶ Πέρσαι.
[1262] ἀγροτέρα σηροκτόνε
[1263] μόλε δεῦρο παρσένε σιὰ
[1264] ποττὰς σπονδάς,
[1265] ὡς συνέχης πολὺν ἀμὲ χρόνον.
[1266] νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰὲς εὐπορος εἶη
[1267] ταῖς συνθήκαις,
[1268] καὶ τᾶν αἰμυλᾶν ἀλωπέκων παυσάμεθα.
[1269] ὦ δεῦρ' ἴθι δεῦρ' ὦ
[1270] κυναγὲ παρσένε.
[1273] [Ἀθηναῖος]: ἄγε νυν ἐπειδὴ τᾶλλα πεποιήται καλῶς,
[1274] ἀπάγεσθε ταύτας ὦ Λάκωνες, τάσδε τε
[1275] ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνὴ
[1276] στήτω παρ' ἀνδρα, κᾶτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
[1277] ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
[1278] τὸ λοιπὸν αὐθις μὴ ἔξαμαρτάνειν ἔτι.

Lyrik

[1279] [Χορὸς Ἀθηναίων]: πρόσαγε χορόν, ἔπαγε δὲ Χάριτας,
[1280] ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν,
[1281] ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον
[1282] Ἰήιον
[1283] εὐφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,
[1284] ὃς μετὰ μαινάσι Βάκχιος ὄμμασι δαίεται,
[1285] Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε
[1286] πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν·
[1287] εἴτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
[1288] χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
[1289] Ἥσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος,
[1290] ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.
[1291] ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων·
[1292] αἴρεσθ' ἄνω ἰαί,
[1293] ὡς ἐπὶ νίκη ἰαί.
[1294] εὐοῖ εὐοῖ, εὐαί εὐαί.
[1295] [Ἀθηναῖος]: πρόφαινε δὴ σὺ Μοῦσαν ἐπὶ νέᾳ νέαν.

Lyrik

[1296] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: Ταύγετον αὖτ' ἔραννὸν ἐκλιπῶα
[1297] Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἀμὶν
[1298] κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σιὸν
[1300] καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
[1301] Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,
[1302] τοὶ δὴ παρ Εὐρώταν ψιάδδοντι.
[1303] εἶα μάλ' ἔμβη
[1304] ὦ εἶα κοῦφα πάλλων,
[1305] ὡς Σπάρταν ὑμνίωμες,
[1306] τᾶ σιῶν χοροὶ μέλονται
[1307] καὶ ποδῶν κτύπος,
[1308] ᾗ τε πῶλοι ταὶ κόραι
[1309] παρ τὸν Εὐρωταν
[1310] ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
[1311] ἀγκονίωαι,
[1312] ταὶ δὲ κόμαι σεῖονθ' ᾗπερ Βακχᾶν
[1313] θυρσαδδωᾶν καὶ παιδδωᾶν.
[1314] ἀγεῖται δ' ἅ Λήδας παῖς
[1315] ἀγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής.
[1316] ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδδε χερί, ποδοῖν τε πάδη
[1319] ᾗ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἀμᾶ ποίει χορωφελήταν.
[1320] καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον ὕμνει τὰν πάμμαχον.